

Wniosek

Zważywszy, że eksport bydła i trzody z naszego kraju w ostatnich latach się ogromnie zmniejszył, co powoduje znaczny ubytek w dochodach sfer rolniczych — i ze względu, że tego zmniejszenia główną przyczyną są nieodpowiednie zasady ustawy weterynaryjnej i nieodpowiednia jej interpretacja.

Wysoki Sejm raczy uchwalić rezolucyę, wzywającą Wysoki c. k. Rząd, ażeby:

1. zechciał zaniechać zamykania całych powiatów sądowych lub politycznych co do wywozu trzody lub bydła rogatego — jeżeli tylko kilka, lub kilkanaście gmin w powiecie jest zapowietrzonych — a tem samem nie przeszkadzał w odbywaniu targów ponad wymagania ustawy weterynaryjnej z dnia 29. lutego 1880 i rozporządzenia ministeryalnego z dnia 8. grudnia 1886 Dz. pp. L. 172.

2. nie przeszkadzał w pędzeniu lub wożeniu na targi bydła rogatego i nierogacizny z gmin wolnych od zarazy po drogach, na których niema obawy zarażenia transportu.

3. zastosował intensywne zamknięcie i kontumacyę pojedynczych gospodarstw lub części gmin, albo też i gmin całych (minimalny rejon zapowietrzony) o ile możliwości zaraz przy zjawieniu się zarazy.

4. wyjednał w drodze konstytucyjnej — a jeżeli to w krótkim czasie okaże się niemożliwym — wydał rozporządzenia w celu zaprowadzenia przymusowego zarażenia bydła w minimalnych okręgach zapowietrzonych — w miarę jak intensywniejsza kontumacya i izolowanie tychże będzie przeprowadzone.

5. tą samą drogą zaprowadził odszkodowanie z funduszów państwowych w wysokości 75 % wartości szacunkowej od sztuki, któraby zginęła skutkiem zaszczepienia zarazy pyskowo - racicowej.

6. postarał się, ażeby c. k. Rządy krajowe przy wydawaniu zarządzeń mających na celu uregulowanie stosunków handlowych dla bydła i trzody z innymi okręgami administracyjnymi, bezwarunkowo szanowały i uwzględniały zarządzenia odnośnych władz — i względem rejonów zakaźnych stacyi ładunkowych — oraz terminów wygaśnięcia zarazy i t. p., nie wydawały innych zarządzeń niż odnośnie władze innego kraju. — Żeby c. k. Starostwa celem szybkiego załatwienia odwołania zamknięcia okręgów i stacyi ładunkowych — były obowiązane drogą telegraficzną uwiadomić c. k. Namiestnictwo i inne władze.

7. postarał się, aby państwa zagraniczne, a w szczególności Państwo niemieckie, tylko wtedy się zamykało dla bydła i trzody austriackiej, a w szczególności z Galicyi pochodzącej, jeżeli takie zamknięcie granicy znajduje uzasadnienie, nie w konwencji weterynaryjnej — w przeciwnym zaś razie wywarł repressyę na innych artykułach handlowych odnośnych państw.

Zważywszy dalej, że chociaż uregulowanie stosunków weterynaryjnych nie należy, do kompetencji krajowej — to jednak jest obowiązkiem reprezentacji krajowej zająć się tą tak ważną kwestyą — i że czynniki krajowe przez popieranie tej gałęzi produkcji, — za pomocą odpowiedniego subwencyonowania i ułatwień w celu eksportu żywego, nieżywego i przerobionego towaru mogą do rychłego rozwiązania się przyczynić,

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby ten cały kompleks spraw, dotyczących się eksportu bydła i nierogacizny zbadał — i po zbadaniu zastosował te środki, które się okażą odpowiednimi we wzmiarkowanym kierunku.

Lwów, dnia 18. stycznia 1898.

Wnioskodawca:

Karol Czech, w. r.

Urbański, Białoskórski, F. Vivien, Karol Dzieduszycki, Fr. Rozwadowski, Warzecha, Potoczek, Paszkowski, Stadnicki, Górski, Michałowski, Zdzisław Skrzyński, K. Scipio, Data, W. Szwed, Kramarczyk, Krzysztofowicz.